

**Osobní výběr VIII – chebská
výtvarná skupina CHEVYS
Výstava z depozitáře
8. 10. 2020–24. 1. 2021**

GAVUCHEB

Jeden sál stálé expozice je věnován proměnným výstavám z galerijních sbírek. Kromě těch tematických je tu jednou ročně prezentována výstava z cyklu Osobní výběr, kdy díla z depozitáře vybírají zajímavé osobnosti nebo skupiny. V minulosti to byli zaměstnanci galerie, členové galerijního klubu nebo

výtvarného kroužku při gymnáziu, nyní několik amatérských výtvarníků, kteří se v roce 2015 sdružili do skupiny CHEVYS, což je akronym spojení Chebská výtvarná skupina. Od těch předchozích se bude lišit v tom, že vedle vybraných děl z galerijní sbírky představí každý i práce své.

Josef Fleischman

Barvy mě provázely celým životem. V profesi jako malíře pokojů i ve volném čase, kdy jsem se ve svém atelieru věnoval malování obrazů. Obě tyto činnosti mě zavedly na zajímavá místa. Jako řemeslník jsem se účastnil vymalování sedmi kostelů a také spolupráce s památkáři mě obohatila při tvorbě voskových maleb, mramorování a restaurování, např. na fresce Šlikova domu v Chebu.

S potěšením vzpomínám na semináře, kde jsem se setkal s plzeňskými malíři Karlem Frauknechtem, Jiřím Paterou, Lumírem Topinkou a Miroslavem Tázlerem. Jsem vděčný za lidský přístup a rady, které se mi dostaly například od Boženy Vachudové, Jana Samce nebo Radka Wohlmuta. V posledních letech mě fascinuje život a dílo výtvarníka Mikuláše Medka. Namátkou tato díla, která vytvořil po roce 1961: *Příšera, která chce žít líbezně, Padající staré flétny, Tušení kříže*.

Titulní strana: Léto s Mikulášem Medkem, 2017, olej na plátně, 115 × 105 cm
Mikuláš Medek, 3.904 starých růžových cm², 1962, olej na plátně, 140 × 95 cm

Stanislav Strmeň

Vždy jsem uznával pracovitě lidi, co měli a mají šikovné ruce a kteří je uměli či umí výborně používat k vytvoření přidané hodnoty. Veden snahou o komunikaci s vnitřním i vnějším světem, jsem cítil potřebu přidat svůj podíl do všeobecné a nekonečné „debaty“ na téma „kdo jsme, odkud jsme přišli a kam jdeme“. Vlastní malbu proto často podřizuji principu, že důležitější je „proč“ než „jak“.

Jako nejvhodnější příspěvek pro tuto výstavu mi přišlo použít symbol lidské ruky, toho malého střípatého NIC na konci naší paže, a přesto velké tvůrčiny věci, hodnot, radosti a krásy, ale také bolesti a zmaru. Stejnou úctu, touhu, napětí i vzdor k symbolické lidské ruce jsem cítil z obrazu malířky Květy Válové, a proto jsem si dovilil k němu přidat svůj obraz, který je výběrem ze souboru *Zlaté ručičky*.

Soubor přináší symbolická zpodobení více než 70 „lidských rukou“ při různých činnostech. Od práce v zemědělství, řemeslech a průmyslu, přes zdravotnictví a magii, po zábavu, sport, politiku, kulturu a umění... Všechny jsou zachyceny ve 2 + 9 obrazech jako ve filmu o životě, který „vypráví levá a pravá ruka malíře“.

Zlaté ručičky (z cyklu Zlaté ručičky), 2011, akryl, sololit, 72 × 56 cm
Dole: Květa Válová, Dlaň, 1981, olej, plátno, 150 × 92 cm

Jana Gajdová

Obraz Richarda Wiesnera mne zaujal svým obsahem. Líbí se mi, že tváře a výraz mužů nejsou krásné. Jejich prostřednictvím však vidím skutečný život (nejen) té doby. Pocházím z Chebu, kde jsem se v roce 1975 narodila. Malování a kreslení patří mezi mé nedávné, nyní však největší záliby. Tématem jsou především děti při jejich dnešních hrách na mobilu či tabletu, a dále domácí mazlíčci a jiná zvířátka.

Setkání na chebském nádraží, 2020, 20 × 30 cm

Richard Wiesner, Dvě hlavy, 1944, olej, dřevo, 20 × 33,5 cm

Vlasta Šlégrová

František Kaván mě oslovil svým přístupem ke krajině a je mi blízký svým pohledem na realitu. Miluji tu chvíli, kdy udělám první tah štětcem a postupně vzniká můj nový obraz. Míchání barev, hledání správného tónu i kompozice mi dělá radost. Často maluji krajinu Chebska a její květenu. Také mi dělá velkou radost malovat přátele, krajinu i uličky historické části města Chebu, které jsou mi tak blízké.

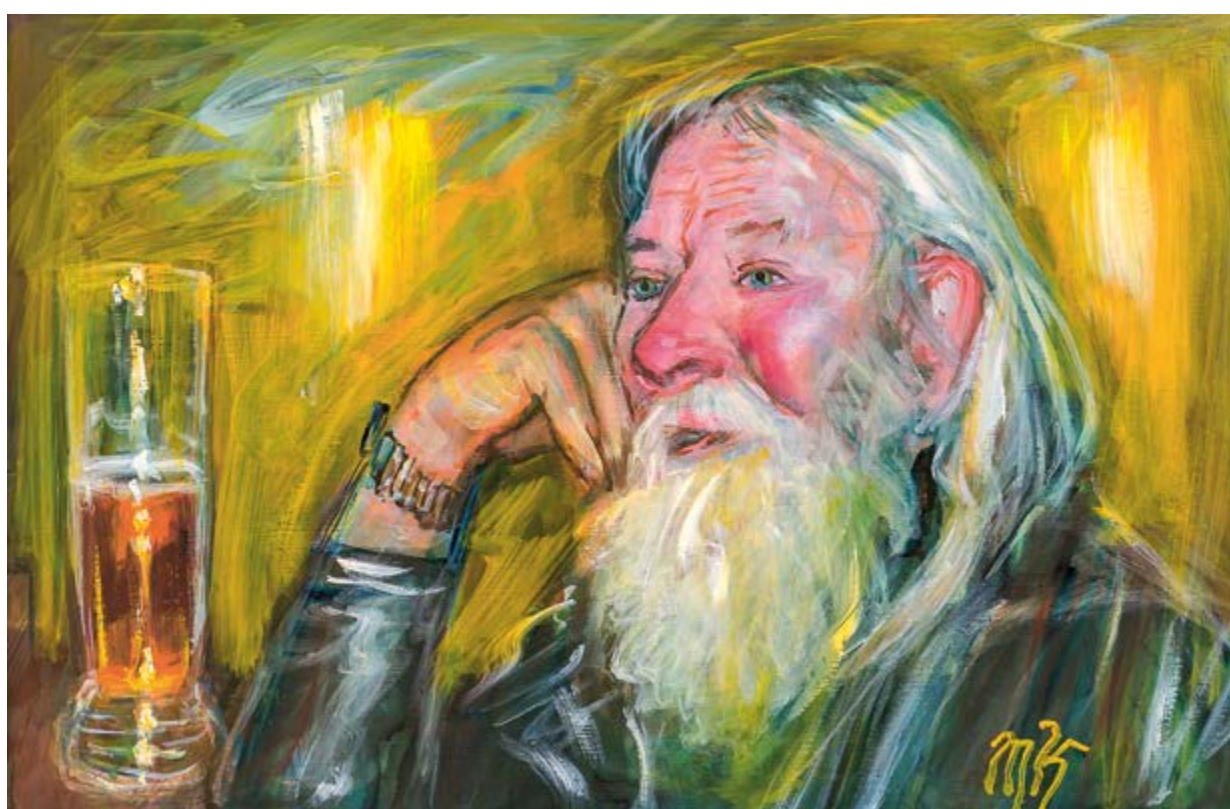

František Kaván, Krajina, olej na papíru, 40 × 62,5 cm

Babí léto v Lažanech, 2020, olej na plátně, 50 × 50 cm

Karel Matoušek

Maluji portréty lidí „ze dna“. Ve sbírce galerie jsem objevil Čepelákovy grafiky, podobně inspirované venkovskými hospodami.

Santusák z „Kruháče“ (soubor Hospody), 2019, olej, sololit, 30 × 41,5 cm

Ladislav Čepelák, Piják, ze souboru Hospody, 1960, lept na papíru 4/50, 31 × 38 cm